

Kritik kavşaktaki Türkiye ve Başbakan'ın seçimi

Salı günü bu köşede çıkan yazıda, 'Başbakan sokakta olanları anladı; yaptıkları bilinçli bir seçim' dedim. Çok sayıda insan bana kızdı.

Pek çok kişi, naif diyebileceğim bir biçimde, eğer sokaktaki insanların samimiyeti ve talepleri Başbakan'a anlatılabilirse, onun duruma müdahale edip gerginliği gidereceğini, hatta demokratik talepleri kabul ederek Türkiye'yi cennete çevireceğini düşünüyordu. Başbakan birkaç gün ülkeden uzak kaldı, yanında gazeteciler olmasına rağmen seyahatinin son gününe kadar susmayı tercih etti ama sonra perşembe günü açtı ağzını yumdu gözünü.

Başbakan durduğu yerde duruyordu; Taksim'e eski Topçu Kışlası'nın taklidi yapılacağı, eylemleri yapanlar '**dış güçler**'den DHKP-C'ye, '**faiz lobisi**'nden vandallara kadar değişik sıfatlarla adlandırdığı kesimlerdi.

Başbakan seçimini yapmış gibi gözüküyor. Hele hele sabahın dördünde partinin '**Gelmeyin, karşılamayın**' çağrılarına rağmen üstünde konuşma yapılabilir seçim otobüsünü gönderdiği havaalanı meydan okumasında '**Yol ver gidelim, Taksim'i ezelim**' sloganını susturmaması, bir bankanın genel müdürüne kadar pek çok kişiyi hedef tahtasına koyması bu seçimi iyice belirginleştiriyor. Nedir Başbakan'ın yaptığı seçim?

Zaman gazetesi yazarı İhsan Dağı benden önce davrandı yazdı: '**Başbakan Erdoğan**'ın önünde iki yol var; ya iktidarının mutlak değil sınırlı olduğunu kabul edecek ya da çoğunluğuna güvenerek azınlığı sindirecek.'

Başbakan açık biçimde **İhsan Dağı**'nın söylediği ikinci yolu seçti. Yani, '**Yüzde 50 oy, diğerlerinin toplamından büyüktür**' dedi, yeniden aynı oyu almak için AK Parti makinesini harekete geçirdi.

Başbakan'ın seçimi doğru mu yanlış mı, bunu değerlendirmek bana düşmez. Ama bu seçimin sonuçları olacaktır; bu sonuçların bazılarını kestirmeye çalışmak benim işim.

Birincisi, Başbakan'ın kendisi de, geleneksel devlet mekanizması da, Taksim Meydanı ve Gezi Parkı'ndaki manzaraya daha fazla tolerans göstermeyecektir. O bakımdan meydanın ve parkın olaylı bir biçimde mi yoksa müzakereler yoluyla mı boşaltılacağı sorusu önemli. Bu en kısa dönemli gerginliğimiz olacaktır.

Gezi Parkı'nın polis zoruyla boşaltılmak istenmesi, sokak olaylarına ve dolayısıyla kutuplaşmanın artışına sebep olacaktır. Başbakan vekili **Bülent Arınç** başkanlığında pazartesi akşamı yapılan ve yedi saat sürdüğü söylenen toplantıda herhalde böyle ihtimaller de konuşulmuştur.

Gezi Parkı'nın boşaltılması sonrası başlayacak gerginlik halinin kısa sürede sona ermesini bekleyenlerden değilim.

Dolayısıyla AK Parti'nin seçim propagandasının önemli bir çizgisi, '**Sokaklarda şiddet yaratan ve yaşıtan anarşistler, darbe heveslileri, demokrasi dışılar**' olacaktır. Zaman içinde AK Parti bu olayların ilk sebebini unutturacak bir meşruiyet elde etmeye çalışacaktır.

Ama sokağa karşı bu yolu seçecek olan AK Parti'nin birkaç gündür girdiği defansif çizgiden uzun süre çıkması pek mümkün olmayacağı için, hükümetin olayları yönetme kapasitesi ister istemez azalacaktır.

Tabii, hükümetin yönetmesi gereken en önemli meselenin '**Çözüm süreci**' olduğu ve bu sürecin AK Parti'ye ciddi oy kazandırmakta olduğu hiç unutulmamalı.

Sokakta gerginlik varken Meclis'ten demokratikleştirici yasalar, hatta Anayasa değişikliği geçer mi, yoksa AK Parti bu vaadini seçim sonrasına mı erteler, göreceğiz.

AK Parti seçmeni gerginlik sever mi?

AK Parti, geçmişteki bütün büyük merkez sağ partiler gibi aslında bir şemsiye. İçinde dindarlar da var, kendini CHP mağduru görenler de, gelişmeciler de, başkaları da.

Soru şu: Daha önce hiçbir zaman sokağa dökülmemiş olan bu büyük kitle, sokakta gerginlik varken AK Parti'nin arkasında durur mu, yoksa gerginlikten rahatsız olup bir kenara mı çekilir?

1973 ve 77 seçimlerinde Adalet Partisi'nin başına gelen (**yani parti seçmenin sandığa gitmemesi**) AK Parti'nin de başına gelir mi?

Birlikte göreceğiz.

Çoğunlukçuluk mu çoğulculuk mu?

Başbakanın olayları yorumla biçimi ve yaptığı seçim bir başka tartışmayı da gündeme getiriyor. Nitekim Başbakan da, '**Azınlığın değil çoğunluğun dediği olur**' derken bu tartışmada durduğu yeri söylüyor. Yaşadıklarımız biraz da '**Bu toplum çoğulcu mu olacak çoğunlukçu mu olacak**' sorusuna cevap arayışı. O bakımdan da kritik bir yol ayrımındayız.